

stretiet være tjent med, at Rigsdagen alene beslutter de Summer, som planmæssigt ere foreskrevne, saa vil der fra Rigsdagens Side ikke være det Mindste til Hinder for at gaae ind derpaa (Hør!) — I Anledning af Endringsforslaget under Nr. 24, har den høitærede Krigsminister oplæst en Deel af et Circulaire af 1847, hvorved nye Bestemmelser ere givne for Armeens Krigsreserve; men det foreskom mig, at den høitærede Krigsminister ikke oplæste det aldeles nøiagtigt, og jeg skal derfor, hvis den høitærede Formand tillader det, oplæse de Linier deraf, som vedkomme det heromhandlede Punkt; de lyde saaledes: „Anskaffelsen, saavidt behøves, af det til Krigsreservens Udrustning paa Krigsfod fornødne Materiel skal, med mindre extraordinaire Omstændigheder skulde byde anderledes, effectueres efterhaanden i Løbet af nogle Aar.“ Disse Ord: „med mindre extraordinaire Omstændigheder skulde byde anderledes“ hørte jeg ikke at Ministeren oplæste, men netop disse Ord bør man ikke overse. Den hele Sætning er imidlertid meget ubestemt. Der er kun Tale om „Materiel“, men aldeles ikke om Munderingsstykker, og til Materiel regnes sædvanligt ikke Munderinger, men derimod Gjenstande som Geværer, Kanoner, Seletoier osv. Man vil ogsaa af selve Budgettet see, at Armeens Materiel er opført paa eet Sted, medens Munderingsvæsenet og hvad dertil hører er opført paa et andet Sted i Finantsloven, og det er altsaa forsaavidt tvivlsomt, om den oplæste Sætning tillige gjælder Munderingsvæsenet. Det hedder fremdeles i Circulairet, at Anskaffelsen kun, forsaavidt den behøves, skal foretages; det er altsaa ogsaa et Udtryk, som gjør det Hele meget ubestemt. Naar det endvidere hedder, at Anskaffelsen skal skee i Løbet af nogle Aar, saa synes dermed at være meent, at man ikke behøver at forhaste sig dermed. Og naar det endelig hedder i Circulairet: „med mindre extraordinaire Omstændigheder skulde byde anderledes“, saa bliver den hele Bestemmelse uden Betydning. Jeg kan altsaa ikke dertil finde nogen Nødvendighed for, at man nu skulde have nogen saadan Beholdning, som

den ærede Minister vil, at der skal findes. Naar saadanne Beholdninger skulle findes, anseer jeg det for nødvendigt, at der derom foretages Rigsdagen en Lov, og, naar dertil vedtages, at der skal have saadanne Beholdninger, vil der fra Rigsdagens Side Intet være til Hinder for, at de fornødne Summer anvendes. Jeg kan forresten heller ikke troe, at Ministeren tillægger det omtalte Circulaire af 1847 nogen særdeles betydelig Vægt; thi, dersom han gjorde det, vilde det være mærkværdigt, at han slet ikke omtalte det under de store Discussioner, der bleve førte her under Forhandlingerne af det forrige Budget. Dengang bragte han slet ikke dette Circulaire fra 1847 under Omtale.

Krigsministeren: Det er vistnok, som den ærede Rigsdagsmand anførte, et vigtigt Moment i Resolutionen, at der skal tages Hensyn til extraordinaire Omstændigheder; men her vil jeg dog spørge enhver Sagtyndig, om Omstændighederne ere extraordinaire eller ikke, om vi efter Begivenhederne fra 1848—50 nu skulle give os god Tid med vore Foranstaltninger for at møde Krigen, eller om der ikke netop gives saadanne extraordinaire Omstændigheder nu, som byde Regjeringen at være paa sin Post og betænk paa at sætte en større Armee paa Benene, end sædvanligt er Tilfældet. Det er det egentlige Hovedspørgsmaal, som Ministeriet fra sit Standpunkt troer at maatte lægge Vægt paa. Der kan komme Omstændigheder tilføede, som fra Tid til anden, jeg kan sige fra Maaned til anden, kunne gjøre det nødvendigt for Regjeringen at indkalde et betydeligt Troppeantal, og den bør saaledes være betænk derpaa. Ved sin Fortolkning af Udtrykket „Materiel“ synes den ærede Rigsdagsmand at antyde, at under „Materiel“ ere ikke indbefattede Forplejnings-Reqvisitter. Jeg skal ikke indlade mig paa det i dette Dødblik, om der har været tænkt paa at indbefatte dem under Udtrykket „Materiel“; men det forekommer mig i hvert Fald meget irrelevant. Spørgsmaalet er, om det er nødvendigt, at man, naar en Armee skal sættes paa Benene, da skal have Klæder til den eller ikke. Dette anseer Ministeriet for Hovedspørgsmaalet og kan derfor ikke tilraade, at